

Derfor kan man selvfølgelig ikke udelukke, at der kan være enkeltsager, hvor den situation ikke er helt tilfredsstillende, og derfor må vi sige, at det, vi oplever i hr. Frank Dahlgaards måde at beskrive tingene på, mere handler om og tager udgangspunkt i enkeltsager, end det er det generelle billede. Jeg prøvede at tegne noget omkring det generelle billede, og dér er situationen væsentlig anderledes end den, der er beskrevet i forslaget.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Ja, naturligvis tager forslaget udgangspunkt i den generelle situation, den, der er den typiske. Det gør det, og dér har vi altså en forskellig vurdering af tingene. Jeg kunne henvise til den artikel i Danske Kommuner, hvor de, der kommenterer det, taler om, at mangelen på voksenkontakt betyder, at de unge får det svært, når livet begynder at kradsse. Det er ganske rystende læsning.

Hr. Peder Sass kan heller ikke være ubekendt med, at foreningen Børns Vilkår holdt deres årsmøde i sidste uge. Jeg tror, det var torsdag og fredag, på Nyborg Strand. Det var refereret i Jyllands-Posten. Man talte om familiens opløsning. Man talte om de tomme hjem. Man talte om de ensomme og forsømte børn. Det er nok så meget det generelle billede, men det er da forståeligt for mig, at hr. Peder Sass og det parti, han repræsenterer, ikke vil vedkende sig det, for det er jo bagsiden af institutionssamfundet, hvor rigtig mange børn og unge er alt for mange timer på en institution.

Else Winther Andersen (V):

Da vores ordfører, fru Eva Kjer Hansen, ikke kan være til stede, vil jeg læse hendes tale op:

I Venstre deler vi slet, slet ikke det syn på forældre, som hr. Frank Dahlgaard giver udtryk for i det her beslutningsforslag, tværtimod har vi tillid til familierne. Langt de fleste familier kan sagtens finde ud af at få tilværelsen til at fungere godt for alle parter, men de, der har problemer, skal naturligvis have hjælp for at få disse problemer løst.

Det er forældrene, der har ansvaret for deres børn. Det er forældrene, der skal give kærlighed, nærhed og omsorg, og det er forældrene, der skal sørge for udvikling, trivsel og opdragelse, men hvordan forældrene vil gøre det, og hvordan de vil indrette deres familieliv, skal vi ikke blande os i, medmindre der decideret sker

overgreb mod børnene, så er det klart, at myndighederne må gribe ind.

Jeg må også tage afstand fra den bedreviden og det formynderi, der kommer til udtryk i det her forslag. Det er tydeligt, at hr. Frank Dahlgaard ikke har meget tillid til hverken forældre, pædagoger eller lærere. Men vejen frem er at give familierne mere fleksibilitet og større valgfrihed, både når det gælder børnepasning, og når det gælder arbejdsmarkedet. Her skal især mulighederne for deltids- og hjemmearbejde styrkes.

Med de ord, jeg har sagt her, mener jeg nok, det fremgår ganske tydeligt, at vi ikke kan gå ind for det her beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Jeg skal undlade at kommentere ordførertalen, det gør jeg jo til sidst, men jeg vil spørge fru Else Winther Andersen, om hun ikke er bekendt med disse mange eksperter af forskellig slags på området med hensyn til børn og unge og institutioner og familier og forældre, som altså har det samme syn som dét, der ligger i forslaget. De er citeret i forslagets bemærkninger, så der er jo ikke tale om, at det er en eller anden gal tidligere konservativ, der er gået amok. Det er jo alle eksperterne, der udtaler sig om, at den er rivende gal. Er fru Else Winther Andersen ikke klar over det?

Henriette Kjær (KF):

Da vores ordfører på området, hr. Jens Heimbürger, ikke kan være til stede, skal jeg oplæse følgende:

Hvis intentionerne i hr. Frank Dahlgaards forslag er at præcisere, at opdragelse først og fremmest er forældrenes ansvar, så kan det helt grundlæggende undre, at der foreslås så konkret lovgivning, som tilfældet er i beslutningsforslag nr. B 84. Vi må erkende, at Det Konservative Folkeparti har en helt anderledes tillid til nutidens forældre end forslagsstilleren.

Der er tale om 10 punkter, hvoraf der er enkelte, som Det Konservative Folkeparti kan støtte, men som helhed må vi afvise B 84.

For det første: Vi tror på informationskampagner, men ikke på holdningskampagner med formanende budskaber.

For det andet: Vi må afvise forslaget om at udvide barselsorloven til 12 måneder. I dag har forældrene valgmuligheden mellem en ekstra